

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐν Κυθήροις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 2026

Ἀριθ. Πρωτ.: 492

**ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΝΕΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΕΤΟΥΣ
(ὕπ' ἀριθ. 259/2026)**

**Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλήρον καί
τόν Χριστώνυμον Λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων**

*«Ὁ τῶν αἰώνων Ποιητής καί Δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων ὑπερούσιε
ὄντως, τὴν ἐν ἰαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῶ
ἐλέει Σου τῶ ἀπείρῳ, Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας Σοί τῶ
μόνῳ Δεσπότῃ, καί ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά· εὐφορον πασι
τό ἔτος χορήγησον»* (Κοντάκιον τῆς 1^{ης} ἡμέρας τοῦ Ἐκκλησ. ἔτους)

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,

Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εὐλογημένη ἀπὸ τόν Κύριον τῆς δόξης ἃς εἶναι ἡ εἰσοδός μας εἰς τό νέον
Ἐκκλησιαστικόν ἔτος (1ῃ Σεπτεμβρίου 2026 – 31ῃ Αὐγούστου 2027) καί εἴθε νά ἀποβῇ
εὐλογημένον, εἰρηνικόν κατὰ Θεόν, ἔτος μετανοίας καί πνευματικῆς ἀνανήψεως,
ἔτος καρποφορίας πνευματικῆς καί εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ἔτος εἰλικρινοῦς
ἐπιστροφῆς εἰς τόν Πλάστην καί Πάνσοφον Δημιουργόν μας καί Θεόν.

Τέλος Αὐγούστου ἔκλεισε τό διαρρεῦσαν παλαιό πλέον Ἐκκλησιαστικόν ἔτος μέ
τὴν Θεομητορικὴν ἑορτὴν τῆς προσκυνήσεως τῆς Τιμίας Ζώνης. Καί ἰδού, ἀνοιξε ἡ
αὐλαία τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους μέ τὴν ἑορτὴν τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν καί τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας Θεομητορικὴν ἑορτὴν τοῦ
Γενεσίου τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἡ κατ' ἔτος ἀνακύκλησις τῶν Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν καί τῶν
ἑορτῶν τῶν Ἀγίων τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας μᾶς συνδέει πρωτίστως
μέ τὴν Θεία Λατρεία, ἡ ὁποία εἶναι τό κέντρο τῆς Ἀγιοπνευματικῆς ζωῆς τῶν
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καί μέ τά τιμώμενα καί ἑορταζόμενα Πανάγια Πρόσωπα τοῦ
Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τῆς
Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῶν φωτοειδῶν Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων καί τῶν Ἀγίων τοῦ
Θεοῦ, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Μαρτύρων, Ὁσίων καί Δικαίων καί πάντων
τῶν Ἀγίων. Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους προβάλλονται ἅγια καί
ἀξιομίμητα πρότυπα θεοσεβείας, ἀρετῆς καί ἀγιότητος. Καί ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι
πιστοί *«τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων* (καί πάντων τῶν

Αγίων) ... δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς Πίστεως Ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Μέ τήν εἰσοδό μας εἰς τό νέον Ἐκκλησιαστικόν ἔτος προβάλλει ἡ Θεομητορική Ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, ὁπότε ἡ Αγία μας Ἐκκλησία ψάλλει πανηγυρικῶς: **«Ἡ Γέννησίς Σου Θεοτόκε χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ...»**.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό ἃς δώσωμε τόν λόγον εἰς τόν καταξιωμένο ἀείμνηστο καί ἀξιομακάριστο Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους π. Γεώργιο Γρηγοριάτη (Καψάνη), Κυθήριο τήν καταγωγή, διά νά μᾶς δώσῃ τό στίγμα τῆς **«παγκοσμίου χαρᾶς»** τῆς Γεννήσεως τῆς Αἰιπαρθένου Μαρίας.

«Εορτή παγκοσμίου χαρᾶς ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, τήν Γέννησι τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Καί κάπου, σέ ἓνα ἀπό τά ὠραῖα τροπάρια τῆς ἐορτῆς, τήν ἀποκαλεῖ **“ρίζα τοῦ γένους ἡμῶν”**. Καί ὄντως ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ νέα ρίζα, ἡ ὁποία μέσα σ’ ἓνα ἄγονο κόσμος, σ’ ἓνα στεῖρο κόσμος, σ’ ἓνα πνευματικά νεκρό κόσμος μπόρεσε νά μᾶς φέρῃ τό ἄνθος τῆς ζωῆς, τόν Σωτήρα Χριστόν. **Χωρίς αὐτή τήν νέα ρίζα ἡ ἀνθρωπότης δέν θά μπορούσε νά ἔχῃ τόν γλυκύτατον καρπόν, τόν Σωτήρα Χριστόν. Καί γι’ αὐτό ἡ Γέννησίς της, ὡς ἀρχή τῆς ἀναπλάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εἶναι ὑπόθεσις παγκοσμίου χαρᾶς.**

»Δέν θά πρέπει νά λησμονοῦμε ὅτι, γιά νά ὑπάρξῃ αὐτή ἡ παγκόσμιος χαρά, συνετέλεσαν δύο ἀπλές καί ταπεινές ψυχές. **Ὁ ἅγιος Ἰωακείμ καί ἡ ἁγία Ἄννα.** Ἐλάτρευναν τόν Θεό μυστικά στήν καρδιά τους. Ἄφηναν τόν πόνο τους γιά τήν ἀτεκνία τους μέ ἐμπιστοσύνη καί προσευχή ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καί ἀπό ἐκείνη τήν Λατρεία τοῦ Θεοῦ, τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, τήν ἀνάθεσι τῆς ζωῆς τους στόν Θεό, τήν καθαρότητα τῆς καρδιάς τους, τήν ἀπλότητά τους καί τήν ταπεινωσί τους, ἔγινε τό μέγα θαῦμα. Ἐκ τῶν πρώην στερίων γονέων νά προέλθῃ ἡ λύσις τῆς ἀνθρωπίνης στειρότητος. **«Ὅπου Θεός βούλεται, νικάται φύσεως τάξις»**. Δέν ἔλυσαν τήν στειρότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως οὔτε οἱ φιλόσοφοι, οὔτε οἱ πολιτικοί, οὔτε οἱ ἄλλοι διάσημοι ἡγέται τῆς ἀνθρωπότητος. Τήν ἔλυσαν δύο ἀπλές καί ταπεινές ψυχές, **ὁ Ἰωακείμ καί ἡ Ἄννα**».

Μέ τήν θαυμαστή, ὄχι ὅμως καί ὑπερφυσική, παρέμβασι τῆς Θείας Χάριτος οἱ πρώην ἀτεκνοὶ σύζυγοι, ἀπέκτησαν τήν θεόπαιδα Μαριάμ, τήν προεκλελεγμένην ἀπό πασῶν τῶν γενεῶν. Οἱ ἅγιοι Ἰωακείμ καί Ἄννα ἀνεδείχθησαν πανευτυχεῖς γονεῖς καί συνεκρότησαν μίαν εὐλογημένη καί χαρισματική οἰκογένεια. Οἰκογένεια βασισμένη εἰς τήν προσευχή καί τήν Θεία Λατρεία, εἰς τήν Θεία Χάρι καί εὐλογία.

Καί εἰς τήν προηγούμενη Ποιμαντορική μας Ἐγκύκλιο τοῦ Δεκαπενταυγούστου ὠμλήσαμε διά τήν Ἱερή παραδοσιακή Χριστιανική οἰκογένεια, ὡς τόν γνήσιο καί αὐθεντικό τύπο οἰκογένειας, ἔναντι συγχρόνων κακεκτύπων προτύπων.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος εἰς τήν θεοφιλῆ καί θεοφρούρητη οἰκογένεια, σημειώνει τά ἑξῆς: **«Ὅταν ἡ ρίζα εἶναι καλή, καί οἱ κλάδοι θά ἀπλωθοῦν καλύτεροι, καί σεῖς οἱ γονεῖς θά πάρετε τόν μισθό γιά ὅλους τοὺς κλάδους. Ὅλα ἃς τά ἐνεργοῦμε σάν νά ὠφελοῦμε ὄχι μιὰ μόνο ψυχή, ἀλλά πολλές ψυχές, διά μέσου τῆς μιᾶς. Τά παιδιά πρέπει νά βγαίνουν ἀπό τήν οἰκογένεια γιά τόν γάμο, ὅπως βγαίνει ὁ ἀθλητής ἀπό τό γυμναστήριο, κατέχοντας τίς ἀθλητικές ἀρχές πλήρως· νά βγαίνουν, ὅπως ἡ ζύμη, πού καλεῖται ὅλο τό φύραμα νά τό μεταμορφώσῃ στό δικό της κάλλος»** (ΕΠ.Ε. 23, 268).

«Ἄν καθένας εἰσφέρει τὸ ἰδικόν του, ὅλα ἐξελίσσονται καλά. Ὄταν ὁ ἄνδρας δείχνῃ ἀγάπη, ἡ γυναῖκα γίνεται φιλική. Ὄταν ἡ γυναῖκα ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄνδρα, ὁ ἄνδρας γίνεται ἐπιεικής... Σὺ ὁ ἄνδρας, νὰ μὴ παριστάνῃς τὸν ἀφέντη, ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα σου πειθαρχεῖ. Καί σὺ γυναῖκα νὰ μὴν ὑπερηφανεύεσαι, ἐπειδὴ σέ ἀγαπᾷ ὁ ἄνδρας σου» (ΕΠ.Ε. 22, 278)

«Ὄταν ἡ μητέρα εἶναι στολισμένη μέ κάθε ἀρετή, ὅπωςδήποτε καί τὸν ἄνδρα της θά ἡμπορέσῃ νὰ κερδίσῃ. Ἄν κερδίσῃ τὸν ἄνδρα, θά τὸν ἔχῃ σπουδαῖο βοηθὸ εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιμέλεια τῶν παιδιῶν. Ἔτσι θά ἀποσπάσῃ καί τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν φροντίδα. Καί ὅταν ὁ Θεὸς ἐνωθῇ μέ τὰ παιδιά καί κυβερνᾷ τίς ψυχές των, τότε ὅλα θά εἶναι εὐλογημένα. Ὅλα μέσα στό σπίτι θά εἶναι ὁμορφα, ἀφοῦ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ σπιτιοῦ θά συμπεριφέρονται ἔτσι» (ΕΠ.Ε. 27, 208).

«Αὐτό συγκρατεῖ ὅλων τὴν ζωὴν, δηλαδή ἡ **ὁμόνοια μέσα στό σπίτι μεταξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Αὕτῃ ὅλο τὸν κόσμον συγκρατεῖ.** Ὄταν σείεται τὸ θεμέλιο, γκρεμίζεται ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα (ἡ οἰκογένεια καί ἡ κοινωνία). Καί ὅταν διχογνωμοῦν τὰ ἀνδρόγυνα, ὅλη ἡ ζωὴ γίνεται ἀκατάστατη. Πρόσεχε: Ὁ κόσμος ἀποτελεῖται ἀπὸ τίς πόλεις. Οἱ πόλεις ἀπὸ τίς οἰκογένειες. Οἱ οἰκογένειες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες καί τίς γυναῖκες. Ἄν, λοιπόν, ἀλληλομισοῦνται καί ἀλληλοπολεμοῦνται ἄνδρες καί γυναῖκες, εἰσέρχεται ὁ πόλεμος εἰς τὰ σπίτια. Ὄταν δέ ταρασσονται τὰ σπίτια, τότε ἀναστατώνονται καί οἱ πόλεις. Ὄταν δέ ἀναστατώνονται οἱ πόλεις, παγκόσμια θά εἶναι κατ' ἀνάγκην ἡ ταραχὴ καί ὁ πόλεμος» (ΕΠ.Ε. 31, 302).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὁ Χρυσορρήμων ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς παρουσίασε τὸν ἰδανικό καί θεοφιλῆ τύπο τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας. Τῆς οἰκογενείας, πού Κυβερνήτης καί Ὁδηγός εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ ἀλάνθαστη πυξίδα εἶναι τὸ Θεῖο καί Ἱερό Εὐαγγέλιο, ἡ Ἱερὴ Βίβλος τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

«Τίμα τὸν πατέρα σου καί τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται καί ἵνα μακροχρόνιος ᾖς ἐπὶ τῆς γῆς» ἀναγράφεται στίς 10 ἐντολές τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου.

«Τὰ τέκνα νὰ ὑπακούετε εἰς τοὺς Γονεῖς σας σύμφωνα μέ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Διότι αὐτό εἶναι δίκαιο... Καί οἱ πατέρες νὰ μὴν ἐρεθίζετε καί νὰ μὴ κινῆτε σέ θυμὸ καί ὀργή τὰ τέκνα σας, ἀλλὰ νὰ τὰ ἀνατρέφετε καί παιδαγωγεῖτε **“ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου”**, δηλ. μέ παιδαγωγία καί νουθεσία σύμφωνα μέ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου» (Εφεσ. 6, 1-4) συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Σήμερα, πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο, εἶναι ἀναγκαῖο καί ἀπαραίτητο νὰ προβάλλεται ἡ παραδοσιακὴ χριστιανικὴ οἰκογένεια, μέ τὴν προβολὴ ἁγίων οἰκογενειῶν, ὅπως τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης, τῶν Ἀγίων Ζαχαρίου καί τῆς Ἐλισάβετ, γονέων τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῆς Ἀγίας Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης, τῆς πατρικῆς οἰκογενείας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί ἄλλων ἁγιασμένων οἰκογενειῶν.

Ἐτονίσσαμε καί εἰς τὴν προηγουμένην Ποιμαντορικὴν μας Ἐγκύκλιο (Δεκαπενταύγουστος 2026) ὅτι **βάλλεται καί ὑπονομεύεται σήμερα ἑμμεσά καί μέ ὑπουλο τρόπο ἡ παραδοσιακὴ καί εὐλογημένη Χριστιανικὴ οἰκογένεια.** Ἡ θεοφρούρητη οἰκογένεια, πού βασίζεται εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί ἰδιαίτερα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἰς τὸ Ἱερόν Πηδάλιον καί εἰς τοὺς Θεῖους

καί Ἱερούς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας μας, εἰς τό Ἐκκλησιαστικό καί Κανονικό Δίκαιο. Εἰς τό Συνταγματικό δίκαιο, τό Σύνταγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Κράτους καί εἰς τό Ρωμαϊκό δίκαιο. Εἰς τήν μακραίωνα Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν καί εἰς τήν ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων παράδοσιν καί Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνορθόδοξου μας Γένους.

Καί ὅμως, τά τελευταῖα 50-60 χρόνια, μετά τήν μεταπολίτευσι πολεμήθηκε σκληρά ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική οἰκογένεια μέ τό αὐτόματο διαζύγιο, τήν νομιμοποίησι τῶν ἐκτρώσεων, τήν ἀποποινικοποίησι τῆς μοιχείας, τόν πολιτικό «γάμο», τά σύμφωνα συμβιώσεως ἑτεροφύλων καί ὁμοφύλων «ζευγῶν», τήν ἐλεύθερη συμβίωσι, τόν «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τό δικαίωμα των τῆς τεκνοθεσίας κ.ἄ. Τά διαζύγια ἐκδίδονται πλέον καί μέ μιά ἀπλή συμβολαιογραφική πρᾶξι!

Καί τό πλέον σοβαρό καί ἀνησυχητικό εἶναι ὅτι τά τρυφερά βλαστάρια μας, παιδιά τῆς προσχολικῆς, σχολικῆς, γυμνασιακῆς καί λυκειακῆς ἡλικίας διδάσκονται καί νέους τύπους «οἰκογένειας» ὁμοφύλων «ζευγῶν», ἀρσενικοῦ καί θηλυκοῦ γένους. Εἰς τό μάθημα Κοινωνικῆς καί Πολιτικῆς ἀγωγῆς τά παιδιά τῆς ἑκτης (ΣΤ') Δημοτικοῦ θά ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν καί ἀσκήσεις: δύο ἀγόρια νά παρουσιάσουν τόν δεύτερο «τύπο» οἰκογένειας καί ἄλλα δύο κορίτσια τόν τρίτο «τύπο», οἰκογένειας... Ἀντιλαμβάνεσθε τόν μεγάλο κίνδυνον τῶν νεαρῶν αὐτῶν βλαστῶν διά τήν μελλοντική τους σταδιοδρομία. Καί κοντά σ' αὐτά τά ἑκτροπα καί ἀπαράδεκτα, ἐπιζήμια καί ἀντιπαιδαγωγικά, ἔρχεται ἕνα πολιτικό στέλεχος νά δηλώσῃ ὅτι ἕνας ἀκόμη «τύπος» οἰκογένειας εἶναι : ἕνα ἄτομον μέ ἕνα ζῶο..! Καί τί ἀκολουθεῖ; ἡ ζωολατρεία καί ἡ αἰμομιξία, κατὰ παράβασιν Ἱερῶν Κανόνων τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου; Θεός φυλάξοι!

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εἰς τούς δύσκολους καί δυσχείμερους αὐτούς καιρούς, εἰς τούς ὁποίους τό «μυστήριον τῆς ἀνομίας καί τῆς ἀποστασίας ἐνεργεῖται», εἶναι ἀνάγκη, ὅπως εἶπαμε καί στίς ἀρχές τοῦ Δεκαπενταυγούστου, νά λειτουργῇ σέ κάθε χριστιανική οἰκογένεια «**ἡ κατ' οἶκον ἐκκλησία**» (κοινή προσευχή, κοινή τράπεζα, κοινή μελέτη τῆς Θείας Γραφῆς, κοινή Θεία Λατρεία καί συμμετοχή εἰς τά Ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας) καί τό σύγχρονον «**κρυφό σχολεῖο**», πού θά ἀναιρῇ καί θά ἀνασκευάζῃ ὅ,τι ἀντιχριστιανικό, ἀνήθικο καί ἀντιπατριωτικό ἔρχεται ἀπ' ἔξω.

Εὐχόμενος ἀπό καρδίας καλή καί εὐλογημένη νά εἶναι ἡ νέα ἐκκλησιαστική χρονιά, τό νέο σχολικό ἔτος, νά ἔχωμε τήν κατ' ἄμφω υγείαν καί τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας, διατελῶ,

Μέ ἐγκάρδιες εὐχές καί ἀγάπη

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Κυθέρων & Ἀντικυθέρων Σεραφεῖμ

† ὁ Κυθέρων & Ἀντικυθέρων Σεραφεῖμ

Υ/Γ Ἡ παροῦσα Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς κατὰ τήν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς (6-9-2026) ἢ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου (8-9-2026).